

jih lažnjivi, veri in narodom sovražni liberalni listi tro-sijo. Preočito je ta članek v „Laibacherici“ zavoljo tega tiskan, da hvalisa Auerspergovo ministerstvo. Vsaj jej tega ne branimo, ako je služabnica hvaležna svojemu gospodu za kosček kruha; al to zahtevamo, da svojih misli naj ne ovira drugim, ki gledé po naši deželi in po drugem svetu, v Auerspergu II. ne najdejo moža, ki bi Avstrijo močno in srečno ustrojil; in če se svitli cesar prosijo, da naj ukažejo mir in spravo med narodi na vsem pravični podlagi, se to ne pravi, naj-više uradnike ovajati, sicer ste vi liberalci, nemškutarji in centralisti prvi, ki ste ovajali in sumničili vse naj-više uradnike, ki vam niso bili po volji. Kaj ste rekli, ko so dunajski dijaki pri umestovanji svojega rektorja njim nepovoljne ministre, cesarjeve ministre — prve uradnike — vpričo najvišega uradnika Beusta izcopotali? Kaj ste rekli, ko so judovski liberalni listi umr-lega Windischgrätza toliko napadali, da celó vaš usta-voverski oče Schmerling se je za nj potegnil, vaše ča-sopisje zavračal itd.? Če brezverski ustavoverci pošiljajo adrese, zaupnice, peticije na Dunaj, ki narodu našemu v obraz bijejo, in če častno mestjanstvo podeluje takim možem, katerim načelo je, Slovane na zid pritiskati, to je „Laibacherici“ vse lepo, dobro, izvrstno; kedar pa narodna društva izražujejo svoja čutila v zborih, ta-krat je oginj v strehi! Al vedite, da zavolj vašega po-četja ne bo zabranjena zgodovina avstrijska ne za trenutek, če tudi dobite še sto Auerspergov na pomoč. — Dragoila Odijeva je v „Laibacherici“ prav po komedijantovski „maniri“ odgovorila na opazko v zad-njih „Novicah“, ki so izrazile glasno občno nevoljo o tem, da v zadnjem trenutku se je odpovedala pre-vzeti igri s tem, da še isti teden odpotuje. Mi ne od-govarjamo nič drugega „mladi“ gospej Odijevi nego to, da jo vprašamo: kako se imenuje tak, ki pravi, da ta teden odpotuje, pa je še drugi teden tukaj? — in ne iskaje skrivnih vzrokov, ker je dosti očitnega pred svetom, jej le svetujemo: „Dragoila! geh' in ein Nonnenkloster“. — V dopisu iz Kanalske doline je v „Novicah“ od 20. marca grajal neki rodoljub pisavo nekterih, ki so imé Prešeren, kakor se je sam pisal, prevrgli v Preširen; vredništvo „Novic“ je temu se-stavku dodalo kratko opazko, naj zarad tega dopisnik vpraša gospoda Jurčiča in Stritarja, ki sta njegove poezije izdala pod imenom Preširna. Na to je res, kakor pisatelj sam sebe slika v „Slovenskem Narodu“, oče „Pavlihov“ „željno poskočil kakor maček, kedar miš ugleda“ in po znanem divjaškem Pavlihovem običaji se znosil nad „Novicami“ in dopisnikom iz Ko-roškega, napisavši 3 cele liste s samo abcedarsko kramo, ki je, kakor ves slovenski svet vé, edino nje-govo blagó. Da je dopisnik „Novicam“ pravico imel, spako lastne Prešernove pisave grajati, tega zanikovati ne more nihče drug, kakor taki, ki so se drznili celó Prešernu in Vodniku njune pesmi popravljati (!!). Da pa so „Novice“ vprašanje dopisnikovo adresirale na ona pisatelja, ki sta leta 1866. pre naredila lastno pisavo Prešernovo, to je čisto naravno, kakor tudi vsacega, ki jih praša: za kaj da prav tisti, ki nedavno so na priliko pisali niso, potem nejso, zdaj pa pisarijo nijso, napotujejo na izvirnike same. Abcedarija gola je že staro zakletstvo slovenskih Kranjcev, kakor nam pričuje ona glasovita abcedarska vojska iz l. 1832., ktero je Kopitar končal s znano izreko: „quotiescum-que certo — —. Pavlihov oče pa bi gotovo svetu bolje ustrezal, da bi svojo „učenost“ na drugem mestu prodajal, da ne bi treba bilo „Pravniku“ popravljati mu njegovih prevodov.

— (Že danes vidimo, kako v soboto v gledišče) vse vrè, kar le more, ker se bode prvič predstavljala željno pričakovana narodna opereta „Gorenski slavček“ na korist siromakom na Dolenskem in Notranj-skem. Pričela se bode dobrodelna predstava s prolo-gom, ki ga je zložila gospá Lujiza Pesjakova in ga bode govorila gospodičina Podkrajšekova, kon-čala pa s produkcijami našega „Sokola“. Part „slav-čeka“ je drage volje prevzela gospodičina Rosova na-mesti D. O. Besede (libreto) opereti so že zdaj na prodaj v knjigoprodajalnici g. Klerra, na večer pred-stave pa pri kasi po 20 kr. Posestniki lož, ki ta večer morebiti ne pridejo v gledišče, so naprošeni, naj jih dobrodelnemu namenu prepustijo.

— (Mnogoslavljena gospodičina Janka Stojakovičeva) iz Zagreba priselši in v Trst potovaje, dá danes zvečer v reduti na glasoviru koncert, v katerem bode pel tudi naš sloveči gosp. Fr. Gerbic.

— (Prijetlom cvetlic) naznanjamo, da izvrstni ljub-ljanski vrtnar g. Ermakóra razstavlja dozdej naprej svoje cvetlice v steklenici, ki je ima na vrtu svojem za-nunami v Gradišči. Vsacemu je ogled jako okusne te razstave prost brez plače.

IV. zapisnik milodarov za stradajoče Dolence in Notranjce.

Gosp. Ivan Macak, zemljemerec v Tolminu 2 gld.,
gosp. župnik Šlibar iz Dupljanske lokalije 16 gld.

Novlčar iz domačih in ptujih dežel.

Volitve deželnih poslancev na Českem so kon-čane. To so bili gorki dnevi! V kmetiških slovan-skih občinah, v katerih je bilo vseh 50 narodnih po-slancev večidel enoglasno izvoljenih, ni ne skoro enega volilca bilo, ki ne bi bil prišel volit. Tak národ je junašk narod; slava mu! Pa tudi v slovanskih me-stih so se volitve tako soglasno izvršile. Al drugače je bilo pri velicih posestnikih (grajščakah); tu so nemški ustavoverci, podpirani z denarjem prusko-židov-skega Chabrusa, kupovali v zadnjem trenutku na dvoje in troje razdeljene grajščine, in tako je blizo 30 libe-ralcev na novo volilcev še le potem postalo, ko so bili volilni imeniki že uradno rektificirani (sklenjeni); ti so se še le potem vpisali v vrsto volilcev, — enake reklamacije narodnih konservativnih pa so bile zavr-žene. Videti to dvojno, krivično mero so vsi konser-vativni véliki posestniki sklenili, ne udeležiti se vo-litev in protestovati zoper tako postopanje. Niso tedaj prišli volit in ces. namestniku Kollerju so protest po-dali po grofu R. Clam-Martinicu in grofu Kavnicu. On pa ni hotel sprejeti protesta. Po takem so imeli nemški ustavaki prazno mizo, in volili so vsi — same sebe. Noben česki Slován v kmetiških občinah ni volil dru-zega kakor narodnjaka, to se pravi: 2 milijona in 561.000 Čehov protestuje enoglasno zoper ustavake, in poldrugi milijon mestjanov je skor ravno tako volilo. — Kaj pa bode zdaj? vprašuje Avstrija.

Žitna cena

v Ljubljani 20. aprila 1872.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 6 fl. 40. —
banaške 7 fl. 7. — turšice 4 fl. 30. — soršice 5 fl. 20. — rž 4 fl. 20. — ječmena 3 fl. 60. — prosa 3 fl. 30. — ajde 3 fl. 80. —
ovsa 2 fl. 20. — Krompir 2 fl. 50.

Kursi na Dunaji 22. aprila.

5% metaliki 63 fl. 95 kr. Ažijo srebra 109 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 70 fl. — kr. Napoleondori 8 fl. 89 kr.